

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשון הקודש - ואידיש

מעשה ה'
מבן מלך שהיה
מאבנים טובות
גליון 52

שבת שלום ילדים יקרים!

בְּחִירוֹ (ליקוטי מוהר"ן - קמא לד) רבנו מגלה לנו שיש בתוכנו טוב כזה מיוחד ובלעדי, שאין עוד טוב כזה לאף אחד בעולם. וכמה שנאמין בזה יותר, ונחפש בתמימות כן גם נמצא בעזרת ה'.

ואיך מגלים את הנקודות טובות? דוקא במקומות שכוּב לנו. כמו שרבנו מספר: **"פעם אחת היה הבן מלך מחתה עצים ונקף באצבעו"**. בתוך הפציעה שלו, שם פתאם נתגלה הטוב שבו. ברגעים הקשים, כשלא הולך כסדר, שם האבן טוב מסתתרת. וזה דבר שרואים הרבה, שכשעובר על יהודי, והוא נמצא במצור וקשה לו, משם פתאם יוצא לו דבורים חדשים לה' תבירה, או צעקה אמתית מתוך לבו, ששוכרת את קירות האבן והאטימות, ואז הוא מגלה שיש בו בפנים משהו אחר לגמרי, מאיך שהוא נראה כל הזמן.

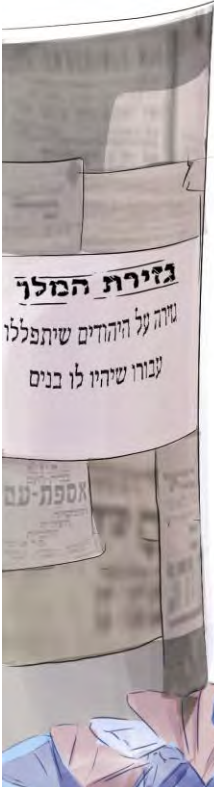
זה עקר התורה של **"אזמרה"**, להאמין לצדיק שמלמד אותנו שיש בתוכנו טוב, ולחפש את הנקודות הטובות בתוכנו. **ואף שכשמתחיל להסתכל באותו הדבר הטוב, הוא רואה שהוא גם פן מלא פצעים ואין בו מתם.** (ליקוטי מוהר"ן - קמא רפב) כמו בן המלך שנעשה כלו מצרע, ונסתר לגמרי הטוב שלו, דוקא משם מתוך השפלות והבזיון הזה הוא זכה, בכח הצדיק שהתפלל ובקש עליו, **ש'ותרפא, ונתביש הצרעת, ונפל ונקלף כל העור ממנו, ונעשה מאבנים טובות כלו, והיה לו כל הסגלות של כל האבנים טובות"**, אמר.

המעשיות של רבנו הם מלאים חדושים נפלאים. אם נתבונן רק בשם של המעשה, השבוע, נמצא בו חדוש גדול והתעוררות עצום לטוב שבתוכנו, **"בן מלך שהיה מאבנים טובות"**. יש בן מלך כזה נפלא, שהוא מלא כלו בטוב, אנ"ש היו מפרשים שהבן מלך - זה אנחנו, כל אחד מישראל, בני מלכים, שמלאים נקודות טובות ויקרות, אך כמו שאנו לא יודעים מהטוב שיש בנו, וצריכים לחפש את הנקודות טובות בתוכנו, כך גם בן המלך במעשה זו לא ידע את זה, זה לא היה נכר עליו כלל מבחוץ, הוא היה נראה כמו כלם, אך מבפנים הוא היה משהו אחר לגמרי...

רבנו אמר פעם: **"אני מקנא מאד איש כשר (שקורין ערליכער איד), פי נדמה שהולך בן אדם עם דקין וכרפשות ואברים כשאר כל העולם ואף על פי כן באמת הוא ענין אחר לגמרי, פי איש כשר יקר מאד אשרי לו."** (שיחות הר"ן - אות י"ד) לפי זה אפשר להבין, שהאבנים טובות, זה המקומות ששם מתגלה הפשרות שלנו, ה-**"ערליכער איד"** שבתוכנו, אך בשביל לגלות את הנקודות טובות האלו, צריך לפני הכל להאמין שזה קיים, שיש את האיש כשר בתוכי, אני לא סתם עוד משהו שמסתובב בעולם, **"אני בן מלך מאבנים טובות"**.

וכמו שבמעשה, המלך היה צריך להאמין לברכת הצדיק, למרות שהוא לא ראה שהברכה אכן התקיימה, ובן המלך נולד רגיל כמו כלם, ואין, לא יהלומים ולא אבנים... כך גם בענין הזה. הכל מתחיל מאמונה לדברי הצדיק, עד כמה אנו מאמינים לצדיק שמלמד אותנו: **"פי יש בכל אחד מישראל, דבר יקר שהוא בחינת נקודה, מה שאין**

שבת שלום ומברך



ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה ה' מִבְּנֵי מֶלֶךְ שֶׁהָיָה מֵאַבְנֵי טוֹבוֹת שֶׁסִּפְּרָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זִיע"א

מִבְּקָשִׁים וּמִחֻפְּשִׁים אֶת הַצְּדִיק הַנַּ"ל וְלֹא מִצָּאוּ
אוֹתוֹ, כִּי כָּבֵר נִפְטָר.

וּבְקִשׁוֹ עוֹד וּמִצָּאוּ עוֹד צְדִיק גָּנוּז, וְאָמְרוּ לוֹ
שִׁיתֵן לְהַמֶּלֶךְ בֶּן, וְאָמַר שְׂאִינוּ יוֹדְעֵי כָּלֵל. וְהוֹדִיעוּ
לְהַמֶּלֶךְ, וְאָמַר לוֹ הַמֶּלֶךְ גַּם־כֵּן כַּנַּ"ל: הֲלֹא
הִיְהוּדִים בְּיָדֵי וְכוּ', כַּנַּ"ל.

אָמַר לוֹ הַחֲכָם (הֵינּוּ זֶה הַצְּדִיק הַנַּ"ל): תּוּכַל
לַעֲשׂוֹת מָה שְׂאֲצוּהָ? אָמַר הַמֶּלֶךְ: הֵן. אָמַר לוֹ
הַחֲכָם: אֲנִי צָרִיךְ שְׁתַּבִּיא כָּל הַמִּינֵי אַבְנֵים
טוֹבוֹת, כִּי כָּל אֶבֶן טוֹב, יֵשׁ לוֹ סִגְלָה אַחֶרֶת, כִּי יֵשׁ
אֶצְלַת הַמְּלָכִים סֶפֶר שְׁכָתוֹב בּוֹ כָּל מִינֵי הָאַבְנֵים
טוֹבוֹת.

אָמַר הַמֶּלֶךְ: אֲנִי אוֹצִיא חֲצֵי מַלְכוּתִי כְּדִי
שִׁיְהִיָּה לִי בֶן. וְהֵלֶךְ וְהִבִּיא לוֹ כָּל מִינֵי הָאַבְנֵים
טוֹבוֹת וּלְקַחֵם הַחֲכָם וְהִדְקָם. וּלְקַח כּוֹס יַיִן
וַנְּתַנֵּם לְתוֹכוֹ, וַנְּתֵן חֲצֵי הַכּוֹס לְהַמֶּלֶךְ לְשִׁתּוֹת
וְחֲצִיָּה לְהַמְּלָכָה.

וְאָמַר לָהֶם שִׁיְהִיָּה לָהֶם בֶּן שִׁיְהִיָּה כֻּלּוֹ מֵאַבְנֵים
טוֹבוֹת, וְיִהְיוּ בּוֹ כָּל הַסִּגְלוֹת שֶׁל כָּל הָאַבְנֵים טוֹבוֹת,
וְהֵלֶךְ לְמִקְוָמוֹ. וַיִּלְדָּה בֶּן, וַנַּעֲשֶׂה שְׂמִחָה גְדוֹלָה
עַל הַמֶּלֶךְ.

וְהֵבִין הַנּוֹלֵד לֹא הָיָה מֵאַבְנֵים טוֹבוֹת. כִּשְׁהָיָה הַבֶּן
בֶּן אַרְבַּע שָׁנִים הָיָה יִפְה־תֵּאָר מְאֹד וְחָכָם גְּדוֹל

מַעֲשֵׂה בְּמֶלֶךְ אֶחָד שֶׁלֹּא הָיוּ לוֹ בָּנִים, וְהֵלֶךְ וְעָסַק
בְּדַאקטוֹרִים, כְּדִי שֶׁלֹּא תִהְיֶה מַלְכוּתוֹ נִהְפָּכֶת
לְזָרִים, וְלֹא הוֹעִילוֹ לוֹ.

וַגִּזַּר עַל הַיְהוּדִים שִׁיתְּפַלְלוּ בַּעֲבוּרוֹ שִׁיְהִיוּ לוֹ
בָּנִים. וְהָיוּ הַיְהוּדִים מִבְּקָשִׁים וּמִחֻפְּשִׁים צְדִיק,
כְּדִי שִׁיתְּפַלֵּל וַיַּפְעֵל שִׁיְהִיוּ לוֹ בָּנִים, וּבְקִשׁוֹ
וּמִצָּאוּ צְדִיק גָּנוּז, וְאָמְרוּ לוֹ שִׁיתְּפַלֵּל שִׁיְהִיוּ
לְהַמֶּלֶךְ בָּנִים, וְעָנָה שְׂאִינוּ יוֹדְעֵי כָּלֵל. וְהוֹדִיעוּ
לְהַמֶּלֶךְ,

וְשָׁלַח הַמֶּלֶךְ פְּקֻדָתוֹ (שְׁקוֹרִין אוֹקֵאז) אַחֲרָיו,
וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְהַמֶּלֶךְ. וְהִתְחִיל הַמֶּלֶךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ
בְּטוֹב: הֲלֹא אַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁהִיְהוּדִים הֵם בְּיָדֵי
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרִצּוֹנִי. עַל כֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמְּךָ
בְּטוֹב שֶׁתְּתַפַּלֵּל שִׁיְהִיוּ לִי בָּנִים.

וְהִבְטִיחַ לוֹ שִׁיְהִיָּה לוֹ בְּאוֹתָהּ שָׁנָה וְלָד. וְהֵלֶךְ
לְמִקְוָמוֹ, וַיִּלְדָּה הַמְּלָכָה בַת, וְהָיְתָה אוֹתָהּ הַבַּת
מְלָכָה יִפְת־תֵּאָר מְאֹד,

וּכְשֶׁהָיְתָה בַת אַרְבַּע שָׁנִים, הָיְתָה יְכוּלָה כָּל
הַחֲכָמוֹת וּלְזַמֵּר בְּכָלִי שִׁיר, וְהָיְתָה יוֹדַעַת כָּל
הַלְּשׁוֹנוֹת. וְהָיוּ נוֹסְעִים מְלָכִים מְכֹל הַמְּדִינּוֹת
לְרֹאוֹתָהּ, וְהָיָה שְׂמִחָה גְדוֹלָה עַל הַמֶּלֶךְ.

אַחֲרֵי־כֵן נִכְסַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לוֹ בֶּן, כְּדִי
שֶׁלֹּא תִהְיֶה מְסֻבַּת מַלְכוּתוֹ לְאִישׁ זָר, וַגִּזַּר שׁוֹב
עַל הַיְהוּדִים שִׁיתְּפַלְלוּ שִׁיְהִיָּה לוֹ בֶּן, וְהָיוּ

בְּכָל הַחֲכָמוֹת, וְהָיָה יוֹדֵעַ כָּל הַלְשׁוֹנוֹת, וְהָיָה נוֹסְעִים מְלָכִים לְרֵאוֹתוֹ.

וְהִבֵּת מְלָכָה רָאֲתָה שְׂאִינָה חֲשׂוּבָה כָּל־כָּף וְנִתְקַנָּאָה בּוֹ. רַק זֹאת הָיָה נִחְמָתָהּ, בְּאֲשֶׁר שְׂאוֹתוֹ הַצְדִּיק אָמַר שְׂיִהְיֶה כָּל־מַאֲבָנִים טוֹבוֹת. טוֹב שְׂאִינוֹ מַאֲבָנִים טוֹבוֹת.

פַּעַם אַחַת הָיָה הֶבֶן מְלֶךְ מִחֲתָף עֵצִים וְנִקְרָא בְּאַצְבָּעוֹ, וְרִצְתָהּ הִבֵּת מְלָכָה לְכַרְף אֶת אֲצָבָעוֹ, וְרָאֲתָה שֵׁם אָבֶן טוֹב, וְנִתְקַנָּאָה בּוֹ מְאֹד וְעָשְׂתָה עֲצָמָה חוֹלָה, וּבָאוּ כַּמָּה דְּאִקְטוֹרִים, וְלֹא הָיוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לָהּ רְפוּאָה,

וְקִרְאוּ לְמִכְשָׁפִים. וְהָיָה שֵׁם מְכַשֵּׁף, וְגִלְתָהּ לוֹ הַאֲמַת, שֶׁהִיא עָשְׂתָה עֲצָמָה חוֹלָה, כַּנֶּ"ל, וְשָׁאַלָה אוֹתוֹ אִם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת כְּשׂוּף לְאָדָם שְׂיִהְיֶה מְצַרְעֵי. אָמַר: הֵן.

אָמְרָה לוֹ: אוּלַי יִבְקֹשׁ מְכַשֵּׁף שְׂיִבְטֹל הַכְּשׂוּף וְיִתְרַפֵּא. אָמַר הַמְכַשֵּׁף: אִם יִשְׁלִיכוּ הַכְּשׂוּף אֶל הַמַּיִם, לֹא יוֹכְלוּ לְבַטְלוֹ עוֹד.

וְעָשְׂתָה כֵּן, וְהִשְׁלִיכָה הַכְּשׂוּף אֶל הַמַּיִם, וְנִעְשָׂה הֶבֶן מְלֶךְ מְצַרְעֵי מְאֹד, (וְהָיָה לוֹ) עַל חֲטָמוֹ צָרְעַת וְעַל פָּנָיו וְעַל שְׂאָר גּוּפוֹ, וְעַסַּק הַמְּלָךְ בְּדָקְטוֹרִים וּבְמִכְשָׁפִים וְלֹא הוֹעִילוֹ.

וְגִזַּר עַל הַיְהוּדִים שְׂיִתְפַּלְלוּ, וּבִקְשׂוּ הַצְדִּיק הַנֶּ"ל, וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְמְלָךְ, וְהַצְדִּיק הַנֶּ"ל הָיָה מִתְפַּלֵּל תָּמִיד לְהֵשִׁים יִתְבָּרַךְ בְּאֲשֶׁר שֶׁהוּא הָיָה

מִבְּטִיחַ שְׂיִהְיֶה הֶבֶן מְלֶךְ כָּל־מַאֲבָנִים טוֹבוֹת, וְלֹא הָיָה כֵּן,

וְהָיָה טוֹעֵן לְהֵשִׁים יִתְבָּרַךְ: הֲאִם עָשִׂיתִי זֹאת בְּשִׁבִיל כְּבוֹדִי? לֹא עָשִׂיתִי כִּי אִם בְּשִׁבִיל כְּבוֹדְךָ, וְעַכְשָׁיו לֹא נִתְקַיַּם כְּמוֹ שְׂאִמְרָתִי.

וּבֹא הַצְדִּיק לְהַמְּלָךְ, וְהָיָה מִתְפַּלֵּל וְלֹא הוֹעִיל, וְהוֹדִיעוּ לוֹ שֶׁהוּא כְּשׂוּף.

וְהַצְדִּיק הַנֶּ"ל הָיָה גְבוּהַ לְמַעְלָה מִן כָּל הַכְּשָׁפִים, וּבֹא הַצְדִּיק וְהוֹדִיעַ לְהַמְּלָךְ שֶׁהוּא כְּשׂוּף, וְשֶׁהִשְׁלִיכוּ הַכְּשׂוּף לַמַּיִם, וְאִין תִּקְנָה לְהֶבֶן מְלֶךְ כִּי אִם שְׂיִשְׁלִיכוּ הַמְכַשֵּׁף שְׂעָשָׂה הַכְּשׂוּף לַמַּיִם,

אָמַר הַמְּלָךְ: אֲנִי נוֹתֵן לָךְ כָּל הַמְכַשָּׁפִים לְהִשְׁלִיכֵם לַמַּיִם כְּדִי שְׂיִתְרַפֵּא בְּנִי.

וְנִתְרַאָה הִבֵּת מְלָכָה וְרִצְתָה אֶל הַמַּיִם לְהוֹצִיא הַכְּשׂוּף מִן הַמַּיִם, כִּי הִיָּתָה יוֹדַעַת הֵיכָן מְנַח הַכְּשׂוּף, וְנִפְלְאָה אֶל הַמַּיִם. וְנִעְשָׂה רַעַשׁ גָּדוֹל שֶׁהִבֵּת מְלֶךְ נִפְלְאָה אֶל הַמַּיִם,

וּבֹא הַצְדִּיק הַנֶּ"ל וְאָמַר לָהֶם שֶׁהֶבֶן מְלֶךְ יִתְרַפֵּא, וְנִתְרַפֵּא, וְנִתְיַבֵּשׁ הַצָּרְעַת וְנִפְּל וְנִקְלַף כָּל הָעוֹר מִמֶּנּוּ

וְנִעְשָׂה מַאֲבָנִים טוֹבוֹת כָּל־כָּף, וְהָיָה לוֹ כָּל

הַסְּגָלוֹת שֶׁל כָּל הַמַּאֲבָנִים טוֹבוֹת:

(הֵינּוּ כִּי אַחַר שֶׁנִּקְלַף הָעוֹר אַז נִתְגַּלָּה וְנִרְאָה שֶׁהֶבֶן מְלֶךְ הוּא כָּל־מַאֲבָנִים טוֹבוֹת, כְּאֲשֶׁר אָמַר הַצְדִּיק הַנֶּ"ל).

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה ה' מִבְּנֵי מֶלֶךְ שְׁהִיָּה מַאֲבָנִים טוֹבוֹת וְוַאס הָאט דַּעַרְצִיילֶט רַבְּנֵי נַחְמָן מִבְּרַסְלָב זִיע"א

גיגאנגען. האט די מלכה גיהאט איין טאכטער. און די
בת מלכה איז גיווען זייער א גרויסע פארשוין.
און אז זי איז אלט גיווען פיר יאר. האט זי
גיגענט אלע חכמות און אלע לשונות און שפילן
אויף כלים. זענען גיפארין אלע מלכים פון אלע
מדינות. זי צו זעהן. און סע גיווען אויף דעם מלך
א גרויסע שמחה.

דער נאך האט דער מלך זייער גיוואלט. ער זאל
האבן איין זון כדי די מלוכה זאל ניט אוועק גייען
צו איין פּרעמדן. האט ער ווידער גוזר גיווען אויף
יודין אז זיי זאלן מתפלל זיין אז ער זאל האבן
איין זון.

האבן זיי גיזוכט דעם ערשטן צדיק. און זיי האבן
אים שוין ניט גיפונען ווארין ער איז שוין
גישטארבן. האבן זיי ווייטער גיזוכט.

האבן זיי גיפונען. נאך א באהאלטינעם צדיק. און
זיי האבן אים גיזאגט. אז ער זאל גיבין דעם מלך
א זון. האט ער גיזאגט. ער וויסט גאר ניט. האבן
זיי ווידער מודיע גיווען דעם מלך.

האט דער מלך דעם צדיק אויף אזוי גיזאגט: דו
וויסט דו? אז די יהודים זענען ביי מיר אין דער
האנט. וכו' כנ"ל. האט אים דער חכם (דהיינו דער
צדיק) גיזאגט. וועסטו אפער קענען טון וואס איך
וועל דיר הייסן. האט דער מלך גיזאגט יוא.

אמאל איז גיווען א מלך. דער מלך האט קיין
קינדער ניט גיהאט. איז ער גיגאנגען און האט זיך
גיפארעט מיט דאקטוירים. כדי זיין מלוכה זאל
ניט פאר פרעמד ווערין. זיי האבן אים אפער ניט
גיהאלפן.

האט ער גוזר גיווען אויף יודן אז זיי זאלן פאר
אים מתפלל זיין. אז ער זאל האבן יודין גיזוכט א
צדיק. כדי ער זאל מתפלל זיין און זאל פועלן. אז
ער זאל האבן קינדער.

האבן זיי גיזוכט און האבן גיפונען א
באהאלטינעם צדיק. און זיי האבן אים גיזאגט אז
ער זאל מתפלל זיין אז דער מלך זאל האבן
קינדער. האט ער גיענפערט ער וויסט גאר ניט.
האבן זיי דאס מודיע גיווען דעם מלך (באשר
אז סע איז דא א באהאלטינער צדיק נאר ער זאגט ער וויסט
גאר ניט) האט דער מלך גישיקט איין אוקאז נאך
אים.

האט מען אים גיבראכט צום מלך. האט דער
מלך מיט אים אנגיהויבן צו שמוסין מיט גוטן. דו
וויסט דו? אז די יהודים זענען ביי מיר אין דער
האנט. איך קאן טאן מיט זיי וואס איך וויל. בכך
בעט איך דו? מיט גוטין זיי מתפלל. איך זאל
האבן קינדער.

האט אים דער צדיק מבטיח גיווען אז ער זאל
האבן דאס יאר א קינד און איז זיך אהיים

האַט דער חכם צו אים גיזאַגט: אַיך באַדאַרף אַז
דו זאַלסט ברענגען אַלירליי אַבנים טובות (פּלומער
דומיט וואַרג) וואַרין איטליכער אָבן טוב האט אין
זיך איין אַנדערע סגולה. און ביי די מלכים איז
פאַר האַנדן אַ ספּר וואס דאַרט איז פאַרשריבן
אַלירליי אַבנים טובות.

האַט דער מלך גיזאַגט. אַיך וועל אויס ברענגען.
מיין האַלבע מלוכה. אַבי אַיך זאל האַבן אַ זון און
איז גיגאַנגען. און האט אים גיבראַכט אַלירליי
אַבנים טובות.

האַט דער חכם זיי גינומען. און האט זיי צו
קלאַפּט. און האט גינומען אַ בעכער וויין. און
האט זיי אַריין גישיט אין דעם וויין. און ער האט
גיגעבן אַ האַלבן בעכער וויין דעם מלך טרינקען.
און די אַנדערע העלפּט. דער מלכה.

און האט צו זיי גיזאַגט. אַז זיי וועלין האַבן אַ זון.
וואס ער וועט זיין דורך פון אַבנים טובות און ער
וועט אין זיך האַבן אַלע סגולות פון אַלע אַבנים
טובות. און איז אַהיים גיגאַנגען.

האַט די מלכה גיהאט אַ זון. אַיז גינאַרין אַ
גרויסע שמוחה אויף דעם מלך. נאַר דער זון איז
ניט גינען פון אַבנים טובות.

אַז דער זון איז אַלט גינען פיר יאַר. אַיז ער
גינען אַ גרויסער פאַרשוין און אַ גרויסער חכם
אין אַלע חכמות. און האט גיקענט אַלע לשונות.
זענען גיפאַרין מלכים אים זעהן.

און די בת מלכה האט גיזעהן אַז זי איז שוין ניט
אַזוי חשוב. האט זי זיך אין אים מקנא גינען. נאַר
דאס איז איר נחמה גינען באַשר דער צדיק האט
גיזאַגט. אַז דער זון וועט זיין גאַר פון אַבנים טובות.
גוט איז כאַטשע וואס ער איז ניט פון אַבנים
טובות.

אַמאַל האט דער בן מלך גישניצט האַלץ און
האט זיך אַ שניט גיטאַן אין פינגער. אַיז די בת
מלכה צו גילאַפּין. אים אַרום בינדן דעם פינגער.
האַט זי דאַרט דערזען איין אָבן טוב.

האַט זי זיך אין אים זייער מקנא גינען. האט זי
זיך גימאַכט קראַנק. זענען גיקומען פּמָה
דאַקטוירים. זיי האַבן אָבער ניט גיקענט איר
קיין רפואַה טאַן.

האַט מען גירופּין מַכְשָׁפִים. אַיז דאַרט גינען
איין מַכְשָׁף האט זי אים אויסגיזאַגט דעם אַמת.
אַז זי האט זיך אַליין גימאַכט קראַנק מחמת דעם
ברודער פּנ"ל און זי האט דעם מַכְשָׁף גיפּרעגט
אויב סע איז מעגליך. אַז מוזאַל טאַן אַ מענש
פּישוף אַז ער זאל ווערין קרעציג. האט ער
גיזאַגט יוא.

האַט זי צום מַכְשָׁף גיזאַגט. טאַמער וועט ער זיך
זוכין איין אַנדערן מַכְשָׁף וואס ער וועט מבטל זיין
דעם פּישוף און ער וועט גיהיילט ווערין.

האַט דער מַכְשָׁף גיזאַגט. אַז מוועט אַריין
וואַרפּין דעם פּישוף אין וואַסער אַריין וועט מען
שוין ניט קענען אים מבטל זיין.

האט זי אזוי גיטאן. און האט אריין גיווארפין דעם פישוף אין וואסער אריין.

איז דער בן מלך זייער קרעציג גיווארין. ער האט גיהאט אויף דער נאז קרעץ און אויף דעם פנים און אויף דעם איברינקן גוף.

האט זיך דער מלך גיפארט מיט דאקטורים. און מיט מכשפים. און זיי האבן אים ניט גיהאלפן.

האט דער מלך גוזר גיווען אויף יודין אז זיי זאלן מתפלל זיין. האבן די יהודים גיזוכט דעם צדיק (וואס ער האט מתפלל גיווען אז דער מלך זאל האבן א זון פנ"ל) און זיי האבן אים גיבראכט פאר דעם מלך.

און דער צדיק פלעגט תמיד מתפלל זיין פאר השם יתברך באשר ער האט צו גיזאגט דעם מלך אז דער זון זאל זיין גאר פון אבנים טובות און סע ניט מקוים גיווארין.

און ער האט גיטענט צום אייבערשטין האב איה דאס גיטאן פון מיין כבוד וועגן. איה האב זיך דאס מער ניט גיטאן נאר פון דיין כבוד וועגן. און היינט איז ניט מקוים גיווארן אזוי ווי איה האב גיזאגט.

און דער צדיק איז גיקומען צום מלך. האט דער צדיק מתפלל גיווען (דהיינו אויף די קרעץ פון דעם בן מלך אז ער זאל גיהיילט ווערין) און סע האט ניט גיהאלפן. האט מען אים מודיע גיווען אז דאס איז א פישוף.

און דער צדיק איז העכער גיווען פון אלע מכשפים. איז גיקומען דער צדיק און האט מודיע גיווען דעם מלך אז דאס איז א פישוף. און אז

מהאט דעם פישוף אין וואסער אריין גיווארפין. קען דער בן מלך אנדערש ניט גיהיילט ווערין. סיידן אז מזאל אריין ווארפן דעם מכשף וואס ער האט גיטאן דעם פישוף אין וואסער אריין.

האט דער מלך גיזאגט איה גיב דיר אלע מכשפים מזאל זיי אריין ווארפן אין וואסער אריין. אבי מיין זון זאל גיהיילט ווערין.

האט די בת מלכה מורא גיהאט און איז גילאפן צום וואסער ארויס נעמען דעם פישוף פון דעם וואסער. ווארין זי האט גיוואוסט וואו דער פישוף ליגט. איז זי אריין גיפאלן אין וואסער אריין.

איז גיווארין א גרויס גיפולדער וואס די בת מלכה איז אריין גיפאלן אין וואסער אריין.

איז גיקומען דער צדיק און האט גיזאגט אז דער בן מלך וועט שוין גיהיילט ווערין. איז ער שוין גיהיילט גיווארין און דאס צרעת איז פארדירט גיווארן און סע איז אראפ גיפאלן האט זיך אפגישיילט גאר די הויט.

איז ער גיווארין גאר

פון אבנים טובות.

און האט אין זיך גיהאט

אלע סגולות פון אלע אבנים טובות.

(ווארין אז די הויט האט זיך אים אפגישיילט האט מען גיזעהן אז ער איז גאר פון אבנים טובות. אזוי ווי דער צדיק האט גיזאגט).

דעם רבינ'ס אעשיות



נאמען _____
טעלפון _____
שטאט _____

בחינה אויף סיפורי מעשיות די פינעפטע מעשה - דער בן מלך פון אבנים טובות

- ט. שאלת זכות: וויאזוי רופט דער רבי בהמשך די מעשה דעם וואס זיי האבן די צוויטע מאל געבעטן צו מתפלל זיין?
- א באהאלטענער צדיק, א צדיק, א חכם
 - א באהאלטענער צדיק, א בעל שם, א חכם
 - א באהאלטענער צדיק, א צדיק
- י. וואס האט ער זיי געענטפערט ווען זיי האבן געבעטן צו דאווענען?
- אז ער וועט דאווענען
 - אז דער מלך וועט האבן א זון
 - ער ווייסט גארנישט
- יא. וואס האט דער חכם געזאגט פאר דעם מלך?
- אז ער זאל ברענגען אלע אבנים טובות
 - אז ער זאל ברענגען א אבן טובה
 - אז ער זאל ברענגען פערל שטיינער
- יב. וואס זאגט דער חכם? וואס וועט זיין מיט זייער זון וואס זיי וועלן געבוירן?
- ער וועט זיין פון אבנים טובות
 - ער וועט האבן אין זיך אלע סגולות פון אלע אבנים טובות
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יג. וואס איז דער בן המלך געווען ביי די פיר יאר?
- פון אבנים טובות
 - ער האט געקענט אלע לשונות
 - א גרויסער חכם אין אלע חכמות, און געקענט אלע שפראכן
- יד. וואס האט די בת מלכה געזען ווען זי האט אים ארום געבונדן?
- א אבן טוב
 - א פערל שטיין
 - אבנים טובות
- טו. וואס איז געשען צו דעם בן מלך דורך די כישוף?
- זייער קרעציג
 - זייער קראנק
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- טז. וואס האט דער צדיק מודיע געווען פאר דעם מלך?
- אז זיין זון וועט שטענדיג אזוי זיין
 - אז זיין זון וועט ווערן אויסגעהיילט
 - אז עס איז א כישוף
- זז. וואס האט דער צדיק מודיע געווען נאכדעם וואס זי איז אריינגעפאלן אין וואסער?
- אז דער בן מלך וועט שטענדיג אזוי זיין
 - אז מ'האט די כישוף אריינגעווארפן אין וואסער
 - אז דער בן מלך וועט ווערן אויסגעהיילט


- א. וואס האט דער מלך גוזר געווען אויף די אידן?
- אז זיי זאלן ברענגען א צדיק וואס זאל פאר אים דאווענען
 - אז זיי זאלן אים ברענגען א חכם וואס זאל פאר אים דאווענען
 - אז זיי זאלן פאר אים דאווענען
- ב. וויאזוי רופט דער רבי וועם די אידן האבן געבעטן צו דאווענען?
- א חכם
 - א באהאלטענער צדיק
 - א בעל שם
- ג. וואס האט ער זיי געענטפערט ווען זיי האבן געבעטן צו דאווענען?
- אז ער וועט דאווענען
 - אז דער מלך וועט האבן קינדער
 - ער ווייסט גארנישט
- ד. וואס האט ער געענטפערט ווען דער מלך האט אים געבעטן צו דאווענען?
- אז ער וועט האבן דאס יאר א קינד
 - אז ער וועט האבן דאס יאר א זון
 - אז ער וועט האבן דאס יאר א טאכטער
- ה. וואס האט די מלכה דעמאלט געבוירן?
- א זון
 - א טאכטער
 - א זון און א טאכטער
- ו. וואס האט די בת מלכה געקענט ווען זי איז געווען פיר יאר?
- אלע חכמות
 - שפילן אויף כלים
 - אלע חכמות און אלע לשונות און שפילן אויף כלים
- ז. וואס האט דער מלך נאכדעם גוזר געווען אויף די אידן?
- אז זיי זאלן ברענגען א צדיק וואס זאל אויף אים דאווענען
 - ער זאל האבן א זון
 - אז זיי זאלן אים ברענגען א חכם וואס זאל אויף אים דאווענען
 - ער זאל האבן א זון
 - אז זיי זאלן אויף אים דאווענען ער זאל האבן א זון
- ח. וואס איז געווען מיט דעם צדיק וואס זיי האבן פריער געטראפן?
- ער האט זיך באהאלטן און מ'האט אים נישט געקענט טרעפן
 - ער איז נפטר געווארן
 - ער איז געווען קראנק

און האט אין זיך געהאט אלע סגולות פון אלע אבנים טובות - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.



דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.



שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה ה' - מִפֶּן מֶלֶךְ שֶׁהָיָה מֵאַבְנִים טוֹבוֹת

- פעם בשם צדיק גנוז, פעם בשם בעל שם, ופעם בשם חכם
- פעם בשם צדיק נסתר, פעם בשם צדיק
- י. **מה ענה הצדיק שמצאו?**
 - שיתפלל על המלך
 - שיהי' להמלך בן
 - שאינו יודע כלל
- יא. **מה אמר החכם למלך?**
 - שיביא לו כל המיני אבנים טובות
 - שיביא לו אבן טובה
 - שיביא לו כל המיני מרגליות שבעולם
- יב. **מה אמר אח"כ החכם מה יהי' עם הבן שלהם?**
 - שיהיה כולו מאבנים טובות
 - שיהיה לו כל הסגולות של כל אבנים טובות
 - שתי התשובות נכונות
- יג. **מה היה הבן כשהיה בן ד' שנים?**
 - יפה תואר מאבנים טובות
 - ידע כל הלשונות
 - יפה תואר מאוד וחכם גדול והיה יודע כל הלשונות
- יד. **מה ראתה הבת מלכה כשרצתה לכתוב אצבעו של הבן?**
 - ראתה שם אבן טוב
 - ראתה שם מרגלית
 - ראתה שם אבנים טובות
- טו. **מה נעשה אח"כ הבן מלך מכת הכישוף?**
 - מצורע מאוד
 - חולה מאוד
 - שתי התשובות נכונות
- טז. **מה הודיע הצדיק הנ"ל למלך?**
 - שבנו ישאר כך תמיד
 - שבנו יתרפא
 - שהוא כישוף
- יז. **מה הודיע הצדיק הנ"ל אחרי שהבת מלכה נפלה למים?**
 - שבנו ישאר כך תמיד
 - שהשליכו הכישוף למים
 - שבנו יתרפא

- א. **מה גזר המלך על היהודים?**
 - שיביאו לו צדיק שיתפלל עליו
 - שיביאו לו חכם שיתפלל עליו
 - שיתפללו בעבורו שיהיה לו בנים
- ב. **איך מכנה רבינו את מי מצאו היהודים שיתפלל על המלך?**
 - חכם אחד
 - צדיק גנוז
 - צדיק גדול
- ג. **מה ענה הצדיק שמצאו?**
 - שיתפלל על המלך
 - שכל אחד יתן צדקה
 - שאינו יודע כלל
- ד. **מה הבטיח הצדיק למלך?**
 - שיהיה לו באותה שנה ולד
 - שיהיה לו באותה שנה בן
 - שיהיה לו באותה שנה בת
- ה. **מה ילדה המלכה אז?**
 - בן
 - בת
 - בן ובת
- ו. **מה היתה יכולה הבת כשהיתה בת ד' שנים?**
 - כל החכמות
 - לזמר בכלי שיר
 - כל החכמות ולזמר בכלי שיר וכל הלשונות
- ז. **מה שוב גזר המלך על היהודים?**
 - שיביאו לו צדיק שיתפלל עליו
 - שיביאו לו חכם שיתפלל עליו
 - שיתפללו שיהיה לו בן
- ח. **מה קרה לצדיק שמצאו בפעם הראשונה?**
 - הסתתר ולא יכלו למצאו
 - כבר נפטר
 - נפל למשכב
- ט. **שאלת זכות: איך מכנה רבינו בהמשך המעשה את מי שמצאו היהודים שיתפלל על המלך?**
 - פעם בשם צדיק גנוז, פעם בשם צדיק, ופעם בשם חכם

והיה לו כל הסגולות של כל האבנים טובות - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך